

NGUỒN GỐC NỘI GIÔNG VIỆT NAM

ĐAÓ TRỌNG CỦNG

Vấn đề này được nhiều sử liệu cho biết không đồng nhất: nào là do giống người từ Tây-Tạng, Miền-Điền, Văn-Nam, Nam Trung-Hoa di-cu-xuống, nào là từ các đảo phía Nam Châu Á, Ma-Lai, Úc-Châu di-lên, nào là từ phía Tây-Nam di-tới... .

Sự thực, nhân-chủng-học cung đă chứng-minh sự-kiện này, nhưng đó chỉ là những nguyên-nhân của sự lai-hóa dân-tộc nguyên-thủy chung ta từ nhiều vạn năm trước kia, sự lai-hóa mà không một dân-tộc nào tránh khỏi trong cùng một thời-kỳ. Ngoài ra, huyền-sử "trăm trùng nở thành trăm con", cũng có tài-liệu cho là từ đó phát-sinh ra giống-giống chúng ta, trong khi chỗ khác cho là từ đó mới có Vua Hùng-Vương, điều mà ta cho là có lý hơn. Hào-quang của huyền-sử, với cách nhìn chủ-quan có lẽ đã làm chúng ta đôi khi chừa mắt để trình-trọng nháy lai nó không đúng lúc: theo thiên-ý của tôi, việc nháy lai này có lẽ chỉ nên làm khi muốn nhǎm một mục-dịch chính-trị nào đó, hoặc muốn cho thế-hệ hâu-sinh có ý-niệm cao-cả và thiêng-liêng về nội-giông của mình, về tình-dồng-bao bất-diệt, tựa như tin-tưởng vào một tôn-giáo vậy.

Từ lâu, khoa-học nói chung đã cho ta biết loài người đã phát-sinh từ đâu và từ bao giờ, mọi loại sinh-vật đã được biến-hóa, qua nhiều chu-kỳ, mỗi chu-kỳ có thể uớc-lượng tới nhiều triệu năm. Suu-tâm những tài-liệu này cho phép tôi ghi lại một cách rất vắn-tắt những gì quý độc-giá hǎn đã đọc qua rồi, để tạm dù có ý-niệm tổng-quát về nguồn-gốc của loài người chung trên toàn thế-giới.

Ý-nghĩa của bài này dựa trên

Khoa-học sinh-vật theo đó bắt ár nơi, nào trên quỷ địa-cầu kề bên biển-cá và có điều-kiện khí-hậu cho phép các sinh-vật sinh-tồn lăt tự-nhiên phát-hiện được các sinh-vật ngay từ thuở khai-thiên lập-địa.

Loại sinh-vật đầu tiên này là loài siêu-vi-khuẩn (ultravirus) phát-hiện trên mặt nước biển từ ước độ một tỷ năm trăm triệu năm trước đây, và đã phải ước độ một tỷ năm sau đó, từ siêu-vi-khuẩn mới biến ra thành vi-khuẩn (virus), rồi từ đó biến ra đủ loại sinh-vật khác như ta thấy hiện nay. Đặc-biệt và la-lưng nhất là cách đây lối mươi triệu năm phát-hiện ra, được một giống hầu (primate) bắt đầu biết đi bằng hai chân, gọi là người-vượn nguyên-thủy (anthropus) đầu tiên trên trái đất. Đó là cõi-rể nòi-giống loài người chúng ta. Và cũng đã phải mất lối chín triệu năm sau đó, giống anthropus này mới biến ra, được giống người-vượn tinh-khon hon, gọi là giống neanderthalien, sống trong hang-dong, săn thú, hái-luوم và đánh cá. Di-tích giống người này đã tìm được ở Nam-Phi và ở Bắc-kinh (Pékin), họ đã sinh sống trong ba trăm ngàn năm rải rác nhiều nơi, kê cả trên đất nước ta (Bình-giả/Lang-son), biết dùng lửa, sống lối tập-thực (omnivore), tạo ngôn-ngữ cần cho sự sống tập-doàn của mỗi giống khác nhau. Trí-não họ cũng được mở mang thêm để có thể nhận-thức được những gì mình biết, từ đó có khả-năng chép lai được sự thay đổi thời-tiết dùi-doi và đột-ngoét để không bị tiêu-diệt. Họ cũng còn biết di-dộng tới những nơi thật xa-xôi để tìm cách sinh-tồn, đồng thời tạo nên những cuộc lai-hóa rộng-rãi và trường-kỳ với các giống người...

* Khoảng

nguyên-thủy khác trên thế-giới.

Tới đây ta bước sang niên-lịch 50.000 trước Công-Nguyên, còn trong thời-đai Đô-đá-cũ(Age paleolithique), việc lai-hóa vẫn tiếp tục, nhất là sau niên-lịch -12.000 tr.C.N., mặt đất nhiều nơi đã được nâng cao làm cho nhiều vùng đất-đai không còn bị đứt-đoạn như trước kia (Phi-châu với Âu-Châu, Anh-cát-lợi với Pháp, Úc-Châu với Phi-luật-tân, các đảo ở phía Nam Mă-lai với bán-đảo Đông-dương và Lục-địa). Thêm nữa, vào niên-lịch -20.000 tr.C.N., vùng băng đá mêt-nông phân-cách Châu Âu và Châu Á đã tan làm cho sự lai-hóa giữa các giống mông-cổ/aurignacien/caucasien tạo nên gi-ống cro-magnon (-16.000tr.C.N.) Cách sinh-sống của các giống này cũng không khác trước là bao nhiêu, và cho tới niên-lịch-10.000 trước C.N.lịch-sử, văn-minh thế-giới mới có thể nói là bắt đầu.

Thời-kỳ này vào thời-đai đồ đá-đeo (âge mésolithique), người nguyên-thủy tại một số địa-phương đã biết trồng lúa, lâm nhã để ỏ, chăn nuôi gia-súc, sống tập-thê, chế đồ đất nung... Di-tích giống người có văn-minh đầu tiên trên thế-giới là ở vùng Mesopotamie (Karim-Shahir) vào niên-lịch-9.000 tr.C.N.rồi lan tới vùng thung-lũng sông Indus (có tài-liêu lại nói ngược lại), sông Gange(Án-Độ), rồi mới tới vùng sông Hoang-Hà (Trung-Hoa). Còn trên đất nước ta, cách sinh sống vẫn còn trong thời kỳ đồ đá-cũ.

Vị-trí đất nước ta đã là nơi gặp-gỡ của nhiều giống người cổ xưa từ bốn phương đi tới, được ảnh hưởng các nền văn-minh có sớm hơn của một số giống khác đem lại. Ta có dấu-tích lai-hóa với các giống Đại-dương-Châu/nam-dương (melanésie-indonésie) tại LangNao, Khắc-khiêm, Đồng-thuộc, Lăng-cuồm, Ba-bút, Phố-Bình-gia, Keo-Phay...

Tới niên-lịch -5.000 tr.C.N. bắt đầu thời-đai đồ đá-mới (âge néolithique) có dấu hiệu lai-hóa

với giống người austro-asiatique và mongoloïde, và tới niên-lịch -2.500 tr.C.N.(không lâu trước thời-đai đồ đồng), ta mới biết trồng lúa, chăn-nuôi gia-súc, lâm nhã săn, sông thành bộ-lạc, biết chế đồ gốm nung...(di-tích tại Dolinh-Quảng-trị).

Những di-tích lai-hóa từ lâu đời của giống chúng ta ghi trên, thêm vào đó di-tích loại người-vượn Bắc-Kinh tại Bình-Gia(Lạng-son), và nhất là di-tích buồi đầu thời-đai đồ đá-cũ (âge paleolithique) tại Nui-Đèo, huyện Thiệu-Hoa/Thanh-Hoa, -nghĩa là cách tới nhiều chục vạn năm trước giống người-vượn nói trên-chúng tổ trên đất nước ta đã phát-sinh giống người nguyên-thủy như ở mọi noi trên thế-giới một cách cu-thê? Khoa-học sinh-vật cũng không thể chối-cãi được sự thật này vì lẽ đất nước ta cũng có biển-cá kề bên từ thuở khai-thiên lập-địa.

Ngôn-ngữ của mỗi dân-tộc chúng tổ nguồn-gốc của dân-tộc đó. Tiếng Việt thuộc ngữ-hệ Nam-Á, tức là một trong những nhóm ngôn-ngữ được xác-lập xưa nhất ở miền Đông-Nam-Á. Điều đó chứng tỏ thêm gốc-tích lâu đời của người Việt trên đất nước ta.

Trong khi không có một dân-tộc nào khác trên thế-giới có ngôn-ngữ giống ta, thì không thể nói rằng giống-giống chúng ta là đã do một giống người khác từ đâu tới tao-nen. Dân thiểu-số ở Bắc-Việt, dân Thượng, Chăm ở phía Nam đều khác với giống chúng ta vì có ngôn-ngữ riêng. Người Pháp gốc Bretagne, Provence, Corse... không cùng giống-giống với người Gaulois vì đều có ngôn-ngữ khác nhau(patois). Người Hoa gốc Ván-Nam, Triệu-Châu, Quảng-Đông, Đài-Loan cũng vậy đối với người Hán.

Trở lại huyền-sử, nếu giống-giống chúng ta phát-sinh từ cháu bốn đời Vua Thành-Nông, thì ta không thể có ngôn-ngữ khác của người Hoa được, và cũng không thoát trở về với "mười-me" Trung-Hoa qua hơn ngàn năm lịch-sử. Bất nước phải chảy về nguồn là ý-nghĩa đó.